

§ 79. Såfremt vejbestyrelsen finder, at et krav efter § 78 er berettiget, skal den udarbejde forslag til tilvejebringelse af anden passende adgang til arealet eller fremsætte tilbud om erstatning for arealets overtagelse.

Stk. 2. Finder vejbestyrelsen kravet uberettiget, eller opnås der ikke mellem vejbestyrelsen og ejeren enighed om de foreslåede ændrede adgangsforhold eller om det tilbudte erstatningsbeløb, henvises sagen til de taksationsmyndigheder, der er nævnt i §§ 57 og 58.

Stk. 3. Taksationsmyndighederne afgør, om ejerens krav efter § 78 må anses for berettiget, og i bekræftende fald, om det af vejbestyrelsen eventuelt fremsatte forslag til ændrede adgangsforhold er tilfredsstillende. Er dette ikke tilfældet, fastsætter taksationsmyndighederne erstatning for arealets overtagelse efter reglerne i § 51, jf. §§ 53-55.

Meddelelse af undtagelser fra adgangsbestemmelser

§ 80. Undtagelse fra de kundgjorte adgangsbestemmelser kan gøres, når vægtige grunde taler derfor og det skønnes foreneligt med de hensyn, der ligger til grund for adgangsbestemmelserne.

Stk. 2. Undtagelser meddeles af vejbestyrelsen.(154)

§ 81. (Ophævet).

§ 82. (155) Indtil der er fastsat adgangsbestemmelser efter §§ 72 og 73, kan vejbestyrelsen kræve, at udstykning, matrikulering eller arealoverførsel, hvor den nye ejendom eller det overførte areal grænser til en offentlig vej, eller optagelse på matrikelkortet af en ny vej i tilslutning til en offentlig vej udskydes i indtil ét år.

§ 83. Miljøministeren, henholdsvis justitsministeren, kan fastsætte nærmere regler om matrikulære berigtigelser, henholdsvis tinglysningsmæssige berigtigelser, der er foranlediget af bestemmelserne i dette kapitel.

Kap. 7. Forholdet til jernbaner(156)

§ 84. (157) Transportministeren kan efter indhentet erklæring fra vedkommende jernbaneinfrastrukturforvalter og vejbestyrelse pålægge jernbaneinfrastrukturforvalteren eller vejbestyrelsen at anlægge eller udbygge viadukter til sikring af færdslen ved krydsninger mellem jernbane og vej. Udgifterne herved afholdes af statskassen.

Stk. 2. For så vidt anlæg eller udbygning af en sådan viadukt måtte medføre fremtidige lettelser i jernbaneinfrastrukturforvalterens årlige udgifter, afholder jernbaneinfrastrukturforvalteren dog et beløb, der svarer til den kapitaliserede værdi af udgiftsbesparelsen og andre indvundne fordele. Såfremt enighed ikke opnås om beløbets størrelse, fastsættes dette af ministeren.

§ 85. Transportministeren fastsætter efter forhandling med justitsministeren nærmere regler for sikkerhedsforanstaltninger ved krydsninger mellem jernbaner og veje, der er åbne for almindelig færdsel, herunder regler for oversigtsarealer, lyssignaler og automatiske bomanlæg.(159)

§ 86. (157)(159) Forslag til nye eller ændrede sikkerhedsforanstaltninger ved krydsninger mellem jernbane og veje, der er åbne for almindelig færdsel, skal forelægges for transportministeren til godkendelse. Ministeren fastsætter nærmere regler herom, herunder om tilsyn og klageadgang til Jernbanenævnet.

Stk. 2. Transportministeren kan efter indhentet udtalelse fra vedkommende vejbestyrelse, henholdsvis vejmyndighed, eller jernbaneinfrastrukturforvalter pålægge vejbestyrelse, henholdsvis vejmyndighed og jernbaneinfrastrukturforvalter at etablere nye sikkerhedsforanstaltninger i de krydsninger, der er nævnt i stk. 1, eller at forbedre bestående sikkerhedsforanstaltninger.

Stk. 3. Transportministeren kan efter indhentet udtalelse fra relevante myndigheder og virksomheder(158) tillade, at sikkerhedsforanstaltningerne i krydsninger, der er omtalt i stk. 1, gøres mindre omfattende, såfremt trafikudviklingen i krydset gør dette forsvarligt.

Stk. 4. Udgifter til etablering, drift og vedligeholdelse af sikkerhedsforanstaltninger afholdes af statskassen.

Stk. 5. Reglen i stk. 4 finder ikke anvendelse, når sikkerhedsforanstaltningerne eller forbedringerne af disse er forårsaget af nye anlægsarbejder på vej- eller banenettet, eller når omfanget af de foranstaltninger, der hidtil er betalt af vejbestyrelse, henholdsvis vejmyndighed, eller jernbaneinfrastrukturforvalter, reduceres. I disse tilfælde betales anlæg, drift og vedligeholdelse af vedkommende vejbestyrelse, henholdsvis vejmyndighed, eller jernbaneinfrastrukturforvalter.

§ 87. (157) Efter indstilling fra vedkommende jernbaneinfrastrukturforvalter kan transportministeren tillade, at den jernbaneinfrastrukturforvalteren enten ved lovgivning eller i øvrigt pålagte forpligtelse til bevogtning af krydsninger med veje, der er åbne for almindelig færdsel, ophæves på betingelse af, at der af jernbaneinfrastrukturforvalteren opsættes lyssignalanlæg. Aflysning af manuelt betjente bomme med automatisk virkende bomanlæg anses ikke for ophævelse af ovennævnte bevogtning. Udgifterne ved anlæg, vedligeholdelse og drift af de pågældende sikkerhedsforanstaltninger udredes i deres helhed af vedkommende jernbaneinfrastrukturforvalter.

Kap. 8. Udskillelse af vejareal i matriklen. Hævd

§ 88. Vejmyndighedernes ejendomsret til nyhvervede vejarealer skal sikres ved arealernes udskillelse i matriklen.(160)

Stk. 2. Hævd kan ikke vindes over offentlige veje, hvis arealer er udskilt i matriklen.(161)

§ 89. Det påhviler vejbestyrelserne at drage omsorg for, at samtlige hovedlandeveje og kommuneveje udskilles i matriklen som offentlige vejarealer, medmindre særlige forhold gør sig gældende.(162)

Stk. 2. Nedlægges en vej som offentlig, skal vejbestyrelsen foranledige fornøden ændring i matriklen foretaget.(163)

Stk. 3. Transportministeren kan efter forhandling med boligministeren fastsætte nærmere regler for vejarealers udskillelse og ændring i matriklen.(164)

Kap 9. Nedlæggelse af offentlige og almene veje(165)

Offentlige veje

§ 90. Når der efter reglerne i kapitel 2 er truffet beslutning om nedlæggelse af en offentlig vej, og vejen ikke opretholdes som offentlig under en anden vejbestyrelse, skal vejbestyrelsen træffe beslutning om, hvorvidt vejen skal opretholdes som privat adgangsvej for en enkelt ejendom, som privat fællesvej for flere ejendomme eller udgå som færdselsareal.(166)

Stk. 2. Vejen skal opretholdes helt eller delvis som vej, hvis den efter matrikelkortet er eneste adgangsvej til en ejendom eller nogen af dens lodder, og der ikke samtidig etableres anden vejadgang, eller hvis vejen i øvrigt er af vigtighed for en ejendom.(167)

Stk. 3. Såfremt vejen opretholdes som privat vej for en enkelt ejendom, kan vejbestyrelsen tilpligte ejeren af denne at overtage vejarealet. § 91, stk. 5, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Såfremt vejen fremtidig skal være privat fællesvej, skal vejbestyrelsen træffe bestemmelse om, for hvilke ejendomme vejen skal tjene som færdselsareal, og om, hvem der fremtidig skal være ejer af vejarealet. Bestemmelser om vejret og adkomst til vejen skal tinglyses ved vejbestyrelsens foranstaltning.(168)

Stk. 5. Vejbestyrelsens påtænkte(169) beslutninger efter stk. 1-4 skal kundgøres i de stedlige blade efter vejbestyrelsens bestemmelse. Ejere og brugere af ejendomme, der må skønnes at blive berørt af beslutningen, skal samtidig underrettes om denne. Kundgørelsen mv. skal indeholde oplysning om bestemmelserne i stk. 2 og 6 samt § 91.

Stk. 6. Agtes vejen eller dele af denne ikke opretholdt som privat, skal der gives en frist på mindst 8 uger til over for vejbestyrelsen at fremsætte krav om, at vejen bør opretholdes i medfør af stk. 2. Afviser vejbestyrelsen krav herom, kan afgørelsen kræves indbragt for de i §§ 57 og 58 nævnte taksationsmyndigheder inden 8 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.(170)

Stk. 7. (171) Vejbestyrelsen kan tidligst træffe en beslutning om, at en offentlig vej skal nedlægges og overgå til privat fællesvej eller privat vej, 4 år efter at vejbestyrelsen har offentliggjort, at den påtænker at træffe en sådan beslutning, og beslutningen skal træffes senest 6 år efter offentliggørelsen.(172)

Stk. 8. (171) Ved en beslutning om, at en offentlig vej skal nedlægges og overgå til privat fællesvej eller privat vej, skal vejbestyrelsen ved udfærdigelse af en tilstandsrapport dokumentere, at vejen med udstyr er i god og forsvarlig stand i forhold til den fremtidige trafik på vejen.(173)

Stk. 9. (171) Transportministeren fastsætter nærmere regler om tilstandsrapporters udformning og indhold m.v. og om gebyrer til dækning af omkostningerne ved varetagelse af opgaverne i forbindelse med behandling af klager over vejbestyrelser tilstandsrapporter, jf. § 4, stk. 2. Transportministeren kan herunder fastsætte regler om, at gebyrer, der ikke erlægges rettidigt, skal tillægges renter i overensstemmelse med lov om renter ved forsinket betaling m.v., og regler om betaling for erindringskrivelser.(174)

Stk. 10. (171) I forbindelse med høringen efter stk. 5, 2. pkt., sender vejbestyrelsen sin tilstandsrapport, jf. stk. 8, til de ejere og brugere af ejendomme, der skønnes at blive berørt af beslutningen, med en frist på mindst 12 uger til at fremkomme med indsigelser m.v. mod rapporten. Vejbestyrelsen offentliggør samtidig tilstandsrapporten med en tilsvarende frist.(175)

Stk. 11. (171) Efter udløbet af fristen i stk. 10 udfærdiger vejbestyrelsen en endelig tilstandsrapport, der sendes til de berørte ejere og brugere, forsynet med oplysning om klageadgangen, jf. § 4, stk. 2. Vejbestyrelsen offentliggør samtidig tilstandsrapporten.(176)

Stk. 12. (171) Endelig beslutning om, at vejen nedlægges som offentlig og overgår til privat, kan tidligst træffes efter klagefristens udløb, jf. § 4, stk. 3, og, såfremt tilstandsrapporten er påklaget, tidligst når der er truffet afgørelse i klagesagen.(176)

Stk. 13. Beslutning om, at en offentlig vej skal nedlægges og overgå til privat, kan ikke i øvrigt begrunde erstatningskrav over for vejbestyrelsen.(177)(178)

§ 91. Såfremt der ikke i medfør af § 90 træffes bestemmelse om opretholdelse af en nedlagt offentlig vej som privat, skal vejarealet, uanset fra hvilke ejendomme det er erhvervet, delt efter vejens midtlinje, tilbydes ejerne af de til vejen grænsende ejendomme for overtagelsesbeløb, der fastsættes af vejbestyrelsen.(179)

Stk. 2. I mangel af mindelig overenskomst om overtagelsesbeløbet størrelse fastsættes dette efter reglerne i §§ 51-58.

Stk. 3. (180) Når hel eller delvis nedlæggelse af vejen er forudsat i en lokalplan, kan vejbestyrelsen uanset bestemmelserne i stk. 1 og 2 frit råde over vejarealet. Det samme gælder, når en grundejer ikke ønsker at overtage vejarealet for det fastsatte beløb.

Stk. 4. Vejbestyrelsen kan i særlige tilfælde tilpligte ejeren af en tilgrænsende ejendom at overtage et aflagt vejareal.(181)

Stk. 5. Vejbestyrelsen drager omsorg for matrikulær berigtigelse af de ændrede ejendomsretlige forhold i forbindelse med nedlæggelse af veje som offentlige.

§ 92. Ved en vejforlægning eller vejomlægning(182) kan vejbestyrelsen uanset reglerne i § 90 tilbyde mindre, aflagte vejarealer, der ikke kan skønnes at have færdselsmæssig betydning for nogen ejendom, til ejerne af de tilgrænsende ejendomme efter reglerne i § 91.

Stk. 2. Hvis der til en vejforlægning eller vejomlægning foretages ekspropriation, kan det i forbindelse med ekspropriationen bestemmes, hvorledes der skal forholdes med aflagte vejarealer.

Almene veje(183)

§ 93. Kommunalbestyrelsen skal efter anmodning fra ejeren af en ejendom, hvorover en almen vej forløber, træffe beslutning om, hvorvidt vejen skal nedlægges, omlægges eller opretholdes som hidtil. Kommunalbestyrelsen kan af egen drift træffe tilsvarende beslutning. Såfremt vejen besluttet omlagt eller opretholdt, skal der samtidig træffes beslutning om, hvorvidt vejen fremtidig skal være offentlig eller privat.(184)

Stk. 2. Beslutningen skal offentliggøres i stedlige blade efter kommunalbestyrelsens bestemmelse og skal meddeles:

- 1) ejere af de ejendomme, der grænser til vejen,
- 2) ejere af andre ejendomme, som efter kommunalbestyrelsens skøn har særlig interesse i spørgsmålet om vejens fremtidige forhold, og
- 3) så vidt muligt ejerne af de arealer, der hører til vejen.

Stk. 3. I meddelelsen skal der angives en frist på ikke under 8 uger for fremsættelse af indsigelser mod beslutning om, at vejen skal nedlægges eller omlægges. Meddelelsen skal endvidere indeholde oplysning om indholdet af stk. 4 og §§ 94 og 95. Såfremt vejen besluttet opretholdt som privat, skal meddelelsen indeholde oplysning om, for hvilke ejendomme vejen skal tjene som adgang, og om at vejret til private fællesveje på landet vil blive tinglyst ved kommunalbestyrelsens foranstaltning.

Stk. 4. Såfremt kommunalbestyrelsen afviser en indsigelse efter stk. 3, kan afgørelsen kræves indbragt for de taksationsmyndigheder, der er nævnt i §§ 57 og 58, inden 8 uger efter, at afgørelsen er meddelt de pågældende.

§ 94. Ingen vej, der efter matrikelkortet er eneste adgang til en selvstændigt beliggende ejendom eller lod, kan nedlægges ved beslutningen, medmindre der samtidig træffes bestemmelse om anden adgang.

Stk. 2. Beslutning om omlægning af en almen vej eller fremskaffelse af anden adgang kan gennemføres ved ekspropriation efter reglerne i kapitel 5.

§ 95. Såfremt en almen vej besluttet nedlagt og ingen kan godtgøre sin ret til vejarealet, skal dette, delt efter vejens midtlinje, tilbydes ejerne af de til vejen grænsende grunde mod betaling af de med arealets frigørelse forbundne omkostninger. Hvis en grundejer ikke modtager et sådant tilbud, kan vejmyndigheden frit råde over det areal, der er tilbudt den pågældende. I særlige tilfælde kan vejmyndigheden tilpligte ejeren af en tilgrænsende ejendom at overtage et nedlagt areal.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen drager omsorg for, at omlægning og nedlæggelse af almene veje noteres i matriklen.(185)

Kap. 10. Offentlige stier

§ 96. Ved offentlige stier forstås i denne lov færdselsarealer, som fortrinsvis er forbeholdt almindelig gående, cyklende og ridende

- (169) Ved L 2010 1537 er det præciseret, at bestemmelsen vedrører vejbestyrelsens påtænkte beslutninger om nedlæggelse af offentlige veje. Vejbestyrelsens endelige beslutninger meddeles i overensstemmelse med de almindelige forvaltningsretlige regler.
- (170) Det følger af U 1984 972/2 H, at også vejmyndighedernes beslutning om at indskrænke en vejs bredde, vil kunne indbringes for taksationsmyndighederne. Hvis en ejer mener, at vejen ikke bør opretholdes som privat, f.eks. fordi han derved får pligt til at betale dens vedligeholdelse, kan han klage iht. § 4, men ikke til taksationsmyndighederne. **KFE 1985 39** note 2. **Skr 2001-06-18** (procedure og klageadgang ved nedlæggelse af vej forudsat i lokalplan, jf. skr 2002-11-18 om, hvorvidt en vej er en offentlig vej eller en privat fællesvej). **Skr 2008-06-26** (bruger kan ikke egenhændigt mod ejers ønske kræve spørgsmålet om opretholdelse af vej som privat fællesvej indbragt for taksationsmyndighederne).
- (171) Formålet med bestemmelserne i stk. 7-12, der er indsat ved L 2010 1537, er at sikre, at en kommune som vejmyndighed ikke nedklassificerer og overdrager offentlige veje i dårlig stand og efterfølgende inden for kort tid kræver vejen istandsat for grundejernes regning efter bestemmelserne i privatvejløvens kap. 6 eller 9, medmindre istandsættelsesbehovet skyldes skader opstået efter vejens nedklassificering. Hermed imødekommes en ofte fremsat kritik fra grundejernes side af, at offentlige veje nedklassificeres til private fællesveje i dårlig stand for kort efter nedklassificeringen at blive krævet istandsat for grundejernes regning. Det forhold, at en vej på tidspunktet for vejens nedklassificering anses for at være i god og forsvarlig stand, udelukker derimod ikke, at grundejerne må påregne løbende at skulle vedligeholde vejen for at bevare og eventuelt forlænge vejanlæggets restlevetid.
- (172) Bestemmelsen sikrer, at de berørte grundejere får mulighed for at indrette sig på at skulle sørge for vejens fremtidige vedligeholdelse som privat, herunder eventuelt at få oprettet vejlaug og lign., og at endelig beslutning træffes inden for en rimelig tid.
- (173) Vejbestyrelsen kan kun bestemme, at en vej skal nedlægges som offentlig vej og overgå til privat fællesvej eller privat vej, hvis vejen ifølge tilstandsrapporten er i god og forsvarlig stand. En tilstandsrapport må nødvendigvis bygge på en konkret vurdering af vejens stand, herunder en vurdering af de enkelte vejelementers forventede tekniske restlevetid, sammenholdt med den forventede fremtidige færdsel på vejen, herunder den eventuelle almene færdsel og færdselens sammensætning. For at en vej er i god og forsvarlig stand forudsættes, at vejens elementer - vejkasse, belægning, slidlag og eventuel vejbelysning - i almindelighed har en restlevetid på mindst en fjerdedel af anlægselementets tekniske levetid, og at vejen er forsynet med et tilstrækkeligt vejafvandingsystem i forhold til normale nedbørsmængder.
- (174) I reglerne om tilstandsrapporters udformning og indhold fastsættes der objektive mål for de forskellige parametre, der skal indgå i vurderingen af en privat fællesvejs stand afhængig af vejens særlige karakteristika. Reglerne fastsættes i samarbejde med Vejregelorganisationen under Vejdirektoratet, således at det sikres, at kommunerne inddrages i arbejdet. Der forudsættes fastsat et gebyr for behandling af en klage over en vejbestyrelsens tilstandsrapport, jf. lovens § 4, stk. 2, på 1.000 kr. med mulighed for pristalsregulering. Gebyret tilbagebetales, hvis klageren får medhold i, at vejbestyrelsens vurdering i tilstandsrapporten af, at vejen var i god og forsvarlig stand i forhold til den fremtidige trafik på vejen som privat, ikke var korrekt. Disse bestemmelser vil medvirke til at begrænse antallet af grundløse klager over vejbestyrelsens tilstandsrapporter.
- (175) Bestemmelsen sikrer, at samtlige berørte får kendskab til kommunes vurdering af vejens nuværende stand og forventningerne til den fremtidige brug af vejen som privat fællesvej eller privat vej og får mulighed for at fremkomme med bemærkninger og indsigelser, herunder forslag til istandsættelsesarbejder, før vejen overgår til privat. Da de berørte i almindelighed ikke kan forventes at have det nødvendige vejtekniske kendskab til at kunne vurdere vejens restlevetid m.m., er der indsat en frist på mindst 12 uger til at fremkomme med indsigelser eller forslag til nødvendige istandsættelsesarbejder.
- (176) Endelig beslutning kan først træffes efter klagefristens udløb, jf. § 4, stk. 3, og såfremt tilstandsrapporten er påklaget, tidligst når der er truffet afgørelse i klagesagen. Den endelige tilstandsrapport skal indeholde en beskrivelse af indholdet af modtagne indsigelser m.v., af i hvilket omfang disse har givet vejbestyrelsen anledning til at udføre arbejder på vejen, før den nedklassificeres, og svar på indsigelser m.v., som ikke har givet vejbestyrelsen anledning til at udføre sådanne arbejder.
- (177) Dette gælder også, hvis nedlæggelsen sker i forbindelse med en ekspropriation, **TK I 1**, og selv om ejendommen fremtidig får adgang til det offentlige vejnet ad en eller flere private veje i stedet for at have direkte adgang til en offentlig vej, **TK I 121** og **II 4** med note 1. Derimod må det offentlige betale anlægsudgifterne for en udvidelse af det private vejnet, som måtte være blevet nødvendig af den offentlige vej, eller et eventuelt beløb, som lodsejerne ved en eksisterende privat fællesvej - undtagelsesvis - måtte have ret til at kræve for at optage de pågældende lodsejere som vejberettigede, og **Miljøret IV 215**. Om indgreb i eksisterende virksomheders drift ved nedlæggelse af offentlige veje, se § 69, stk. 2. Af bestemmelsen følger, at grundejerne heller ikke kan stille krav om, at kommunen foretager en istandsættelse af vejen, f.eks. således at den herved kommer i den stand, som kommunen kunne kræve ved private vejes overtagelse som offentlige.
- (178) **KFE 1986 43** om nægtelse af erstatning ved nedlæggelse af offentlig vej, som bevirkede, at der blev stor afstand mellem to landbrugsejendomme i samdrift, se noter til kendelsen.
- (179) Dvs. vejarealets midtlinje og ikke nødvendigvis kørebanelinjen. **skr 1975-07-25**. I U 1984 972/2 H siges det, at reglen i § 91, stk. 1, ikke kan føre til, at en formindskelse skal ske ved nedlæggelse af lige store arealer i begge sider. I cirk 1985 132 pkt. 48 hedder det, at en vejbestyrelse efter ministeriets opfattelse kan beslutte at indskrænke vejens bredde ved at nedlægge et vejareal i vejens ene side, og at anvendelse af procedurereglerne efter kap. 9 næppe er påkrævet i disse tilfælde, hvis det er åbenbart, at det tilbageværende vejareal er tilstrækkeligt til at betjene trafikken og de tilgrænsende ejendomme. Ministeriet udtaler sig ikke om det materielle spørgsmål, hvorledes arealet skal tilbydes de tilstødende grundejere, men i disse tilfælde vil der formentlig kun kunne være tale om at tilbyde arealet til den eller de grundejere, som støder op til den nedlagte del af vejen. Det følger i øvrigt af § 69, stk. 1, at såfremt projektet (indskrænkning af vejens bredde) ændrer en vejs adgangsforhold således, at den ikke længere har fornøden vejforbindelse, kan dens ejer kræve erstatning. Spørgsmålet herom hører under taksationsmyndighederne, jf. § 69, stk. 2, se cirk 1985 132 pkt. 48 sidste pkt.
- (180) Vejen er forudsat nedlagt ved lokalplan, når det i planen udtrykkeligt er anført, at den skal nedlægges, men også i tilfælde, hvor planen kun angiver, at vejen fremtidig skal anvendes til ikke-vejtmæssige formål, f.eks. bebyggelse, grønne områder mv. Når der ved lokalplan er taget stilling til den fremtidige anvendelse af et vejareal, vil det med henblik på gennemførelse af planlægningen ofte være mere hensigtsmæssigt, at vejbestyrelsen kan råde samlet over vejarealet frem for at dele det mellem ejerne af de tilgrænsende ejendomme. Der er heller ikke behov for at sælge arealet, hvis det efter lokalplanen skal anvendes til offentlige formål. **Skr 2008-11-06** (omfatter kun en vedtaget lokalplan, ikke et forslag til lokalplan).
- (181) Det forudsættes at denne overdragelse, som gennemføres mod grundejernes ønske, normalt sker vederlagsfrit, se det nu ophævede cirk 1975 215 pkt. 9 og skr 1986-08-20.
- (182) Bestemmelsen kan anvendes både ved vejforlægninger og ved vejombygninger - herunder vejlukninger - hvor der opstår behov for at afhænde mindre arealer uden færdselsmæssig betydning.
- (183) Dvs. veje, gader, broer og pladser, som er åbne for almenheden, men som ikke administreres af det offentlige iht. lov, vedtægt eller deklaration, privatvejslovens § 4, stk. 1, og **Miljøret IV 201 f**. Om disse vejes oprindelse og historiske baggrund, **Abitz: Vejenes Retsforhold 145 ff**. De ved udskiftningerne udlagte private veje betragtes som hørende til de ejendomme, over hvis jorder de fører, **Vagn Carstensen i Illum: Tingsret 3**, udg. 155 f. Hvis de tjener som færdselsarealer for flere ejendomme, er de nu private fællesveje.